

ע"פ 6107/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6107/21 ע"פ 6322/21

לפני:
כבוד השופט ד' ברק-ארז
כבוד השופט י' וילנר
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער בע"פ 6107/21 פלוני
והמשיב בע"פ 6322/21:

נגד

המשיבה בע"פ 6107/21 מדינת ישראל
והמערער בע"פ 6322/21:

ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת
מיום 7.4.2021 ועל גזר דינו מיום 3.8.2021 בתפ"ח
25060-08-19 שניתנו על ידי כבוד סגן הנשיא א'
קולה, השופט ד' צרפתי והשופטת ר' גלפז מוקדי

תאריך הישיבה: כ' באדר ב' התשפ"ב (23.3.2022)

בשם המערער בע"פ 6107/21 עו"ד יניב שגב, עו"ד אנסטסהסליאקוב, עו"ד אור קורן
והמשיב בע"פ 6322/21:

בשם המשיבה בע"פ 6107/21 עו"ד סיגל בלום
והמערער בע"פ 6322/21:

מתורגמנית: ענדליבשהואן

פסק-דין

הערעורים שבפנינו נסבו על הרשעתו של המערער בע"פ 6107/21 (להלן: המערער) בסדרה של מעשי התעללות במי שהייתה בת זוגו באותה עת, ואשר כללה ביצוע עבירות מין חמורות, תקיפה בנסיבות מחמירות וסחיטה באיומים, ועל מידת העונש שהושת עליו. לאחר ששמענו את טענות הצדדים, ובהמלצתנו, חזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין המרשיעה לאחר שנועץ בבא-כוחו, והוא נדחה בזאת.

כך נותרו בפנינו שני ערעורים שכוונו כלפי גזר הדין, שבו הושת על המערער עונש מאסר בפועל בן 6 שנים, לצד עונשים נוספים. המערער טען כי יש מקום להתחשב בגילו הצעיר, כמו גם בטענות אחרות שהעלה באשר להיבטים מסוימים בחקירה. מנגד, המדינה טענה כי נוכח חומרת העבירות ומכלול הנסיבות שאפפו את ביצוען, יש מקום להחמיר בעונשו במידה ניכרת, ואף להעמיד את העונש על יותר מכפל תקופת המאסר שעליה הורה בית המשפט המחוזי.

נקודת המוצא שלנו בהכרעה הנוכחית היא כי העונש שהושת על המערער בבית המשפט המחוזי היה מקל במידה חריגה, באופן שלא מאפשר להותירו על כנו. אנו שותפים לעמדה העקרונית של המדינה באשר לכך שזהו מקרה שמלכתחילה הצדיק ענישה מחמירה בהרבה, בין השאר כאשר מובא בחשבון מצבה החברתי הפגיע של קרבן העבירה והעובדה שהתנהלות המערער הייתה כרוכה בחתירה לשליטה נמשכת בחייה. לצד זאת, אנו מייחסים משקל בנסיבות העניין לקבלת האחריות מצד המערער, גם אם בשלב מאוחר של ההליך הפלילי, שבאה לידי ביטוי בחזרה מן הערעור על הכרעת הדין, אף כאשר הבהרנו למערער כי לא נקל בעונשו ואף נחמירו. אנו מתרשמים שיש לכך משקל גם מהיבטה של נפגעת העבירה.

במכלול הנסיבות, ולנוכח הכלל שלפיו איננו ממצים את הדין כערכאת הערעור, מצאנו להעמיד את עונש המאסר בפועל על שמונה שנים (בניכוי ימי המעצר מאחורי סורג ובריח). נחזור ונבהיר כי עונש זה רחוק מלבטא את מיצוי הדין, ויש בו הקלה עם המערער בשים לב לטעמים שהוצגו.

סוף דבר: הערעור בע"פ 6107/21 נדחה במלואו, ואילו הערעור בע"פ 6322/21 שהוגש על-ידי המדינה מתקבל, כך שעונש המאסר בפועל של המערער יעמוד על שמונה שנים (בניכוי ימי המאסר). יתר מרכיבי העונש האמורים בגזר דינו של בית המשפט המחוזי יותרו על כנם.

ניתן והיום, כ"ד באדר ב' התשפ"ב (27.3.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט